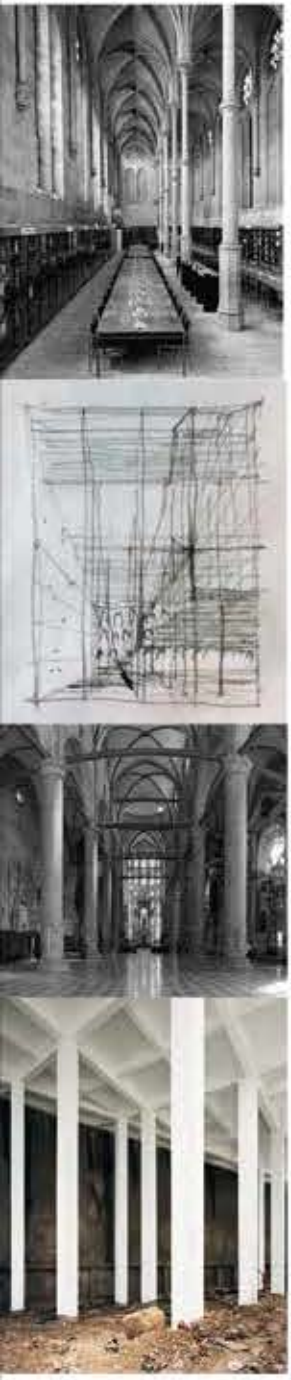

POLICARP PRATS 1

Can Batlló no és només una de les moltes arquitectures industrials del país, d'èstricte i bell **funcionalisme constructiu**. És també un **símbol de les reivindicacions veïnals** de la ciutat, de la seva potent cultura popular. 1. Es tracta d'un conjunt arquitectònic que pot ajudar a explicar la història social de la ciutat del s.XIX i XX. 2. Pel seu caràcter industrial l'edifici es desplega amb una **claredat tipològica i organitzativa sense concessions, una "màquina" arquitectònica** propera als sistemes modulars proposats per J.N.L.Durand a principis del S.XIX. 3. Una edificació patrimonial i "sostenible". Dos conceptes que en el cas de Can Batlló poden considerar-se complementaris. La construcció original era certament, i sense proposar-s'ho, sostenible: utilització de materials locals, absència de retòriques arquitectòniques i per tant estalvi de materials; racionalitat constructiva, en definitiva. I és tot això precisament el que també li confereix les qualitats per per considerar-se com a "catalogable". Aquests són els atributs que el nou projecte hauria de mantenir. **No preocupar-se tant per la forma que cal conservar com per la estratègia que la va generar: lògica funcional, claredat en planta, absència de gestos innecessaris.** Es proposen un seguit d'intervencions puntuals que, a la manera dels vells palimpsests, borra o afegeix, sostreu o emplena els espais de la fàbrica original. Hi ha una operació bàsica: **concentrar el conjunt dels arxius, (el 60 % de la superfície total) en el sector sud, del que només es manté les façanes i es recupera la secció de la coberta original, amb una edificació interior de nova construcció de 6 plantes, enlloc de les 3 actuals. Per contra al sector nord es sostreuen part dels forjats existents (dos nivells a l'accés principal i un nivell a la sala de consultes) per donar aire, transparència visual i representativitat als espais públics de l'edifici, mantenint estrictament el que demana la Comissió del Patrimoni (pilars i forjats de planta baixa i pilars de planta primera) en un total de 15 cruïlles. En el punt d'encontre entre els programes, privat i públic, s'hi col·loca l'entrada potenciant la transversalitat entre les façanes est i oest de l'edifici. Els buidats projectats creen dos nous grans àmbits: la zones d'informació i acollida i de difusió cultural, situats en planta soterrani (sales d'exposició amb poca llum natural) i baixa, i la sala de consultes en planta primera. Ambdós àmbits venen caracteritzats per una única i senzilla operació: la de mantenir tots els pilars i jàsseres originals un cop sostrets els forjats. Una nova arquitectura "hipòstila" amb columnes de considerable esveltesa, travades mitjançant tensors en els tres plans de treball, tot completant-les en alçada amb nous pilars circulars. Les columnes ja hi són totes. Només falta ensenyar-les d'una nova manera.**

El projecte es podria explicar de manera breu amb aquestes tres actuacions: **1. Fer dues noves places exteriors:** a sud, descobrint i posant en valor la façana amagada de Can Batlló i la seva xemeneia; a est situant-hi la façana principal amb la cafeteria, la botiga i una pèrgola de transició amb el carrer, amb els pilars i jàsseres recuperats de l'interior. **2. Projectar un gran vestíbul que relaciona les tres parts fonamentals de l'edifici:** dipòsits, sala de consultes i espais expositius oberts a la ciutat i que permeti la circulació transversal entre les dues façanes longitudinals. **3. Preveure una gran sala de consultes com espai emblemàtic del conjunt,** com el lloc on els veïns tindran accés a la història de la seva ciutat.

